

Arrest

nr. 147 509 van 10 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X
2. X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X,
X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de
staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 5 juni 2012 in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X en X, hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 mei 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HINNEKENS, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad) stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Het belang dient eveneens actueel te zijn en dus voorhanden moet zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen (RvS 31 maart 1994, nr. 46.816).

Opdat verzoekers een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekers bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat de eerste verzoeker werd gerepatriëerd in 2012 en dat de tweede verzoekende partij en haar kinderen nog in België verblijven. Ter terechtzitting stelt de eerste voorzitter de vraag naar het actuele belang van verzoekers aangezien de verblijfsmachtigingsaanvraag op basis artikel 9ter van de vreemdelingenwet was gebaseerd op de ziekte van de eerste verzoekende partij die zich thans niet meer in België bevindt. De advocaat van verzoekers stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Verweerder stelt dat er geen sprake is van een actueel belang.

De Raad merkt op dat het belang van de eerste verzoekende partij bij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet erin bestaat het verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen. Aangezien eerste verzoekende partij niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan zij geen voordeel meer halen uit het ingestelde beroep. Een aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend wordt op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet veronderstelt ook de voorwaarde dat de aanvrager in België verblijft. Wanneer de aanvrager België heeft verlaten, *quod in casu*, kan verweerder de aanvraag per definitie niet meer inwilligen. Hierdoor ontbeert ook de tweede verzoekende partij het belang bij het beroep omdat de verblijfsmachtigingsaanvraag op basis artikel 9ter van de vreemdelingenwet uitsluitend was ingediend op grond van een medisch probleem van de eerste verzoekende partij die zich thans niet meer in België bevindt.

De Raad stelt dan ook vast dat verzoekers niet meer getuigen van het rechtens vereiste actueel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing.

Er dient derhalve te worden besloten dat het ingestelde beroep onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting tien juni tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPS,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS